

κόν του, όταν δὲ εἶνε ἱκανός, θὰ κερδίσῃ ἐν ἄλλο διφραγκόν συλλέγων τὰ ριπτόμενα σιγάρα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κλίμακα τοῦ Μελοδράματος, κατὰ τὸ μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης πράξεως διάλειμμα.

Περαιτώσας οὕτω τὴν συγκομιδὴν του ὁ συλλέκτης ἄρχεται λαμβάνων πρῶτον τὴν μερίδα του ἐξ αὐτῆς. Ἐκλέγει δηλαδὴ καὶ πληροῖ τὴν πιπαρ του ἀπὸ καπνὸν τῆς ἀρεσκείας του· τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐτοιμάζει πρὸς πώλησιν. Ἐκτυλίσσει τὰ σιγάρα καὶ ἀποξηραίνει τὸν καπνὸν εἰς τὸν ἥλιον. Κατόπιν ἀναμιγνύει αὐτόν, καὶ περικλείει εἰς μικρὰ πακέτα, τὰ ὅποια πωλεῖ πρὸς 10 λεπτά ἕκαστον, ἂν καὶ κατὰ τὸ βάρος αὐτῶν θὰ εἶχον ἀξίαν 30 λεπτῶν ἕκαστον περιπου.

Οἱ ἐπαγγελματίαι οὗτοι εὐρίσκοντο ἄλλοτε εἰς διηνεκῆ πάλιν πρὸς τοὺς ὑπηρετάς τῶν καφενειῶν, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτοὺς τοῦ νὰ συλλέγωσιν τὰ σιγάρα, ἐπὶ τῶν πρῶτων καφενειῶν λιθοστρώτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί, νομίζετε, ἐσοφίσθησαν; Ἀντὶ αἰχμῆς εἰς τὸ ἄκρον τῆς βάρβδου ἔθεσαν τρία μικρὰ κάρφια ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ ὑποδήματός των. Ἄ! Δὲν θέλετε νὰ μάς ἀφήσετε νὰ συνάξωμεν τὰ ἐλεεινὰ αὐτὰ ἀποσίγαρα. Λοιπὸν, ἡμεῖς τὰ καταπατοῦμεν εἰς τὸ πείσμά σας καὶ ἡ δουλειά μας γίνεται.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πώλησιν τοῦ τοιοῦτου καπνοῦ. Οὐδὲν ὅμως κατώρθωσε καὶ αὐτὴ. Διότι οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καπνοῦ εἰσὶν ἀπόκληροι τῆς τύχης, ἀνέστιοι, ἀλῆται ἢ κατάδικοι ἀπολυθέντες τῶν φυλακῶν, οἵτινες ἀδύνατον ἦτο νὰ πληρώσωσι τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς πρόστιμον.

Σήμερον οἱ συλλέκται τῶν σιγάρων ἀσκοῦσι τὸ ἔργον των ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ. Πωλοῦσι δὲ τὸν συλλεγόμενον καπνὸν τὴν μὲν ἡμέραν εἰς τὴν πλατεῖαν Maubert, τὴν ἐσπέραν δὲ εἰς τὰ καταγῶγια τῶν ἀποκέντρων συνοικιῶν.

ΜΥΘΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

Βασιλεὺς τῆς Περσίας γηράσας ὑπὲρ τὸ δέον ἐγένετο λίαν δύστροπος, ἰδίως δὲ ἐξωργίζετο κατὰ τοῦ πρῶτου αὐτοῦ μάντεως, οὕτινος αἱ προφητεῖαι καὶ αἱ προρρήσεις πάντοτε ἐξεπληροῦντο ὅσῳ παράδοξοι ἐνίοτε καὶ ἂν ἦσαν. Ἐνεκα τούτου πολλάκις ἐπεχείρησε νὰ ματαιώσῃ καὶ ἐμπαίξῃ τὰς προρρήσεις τοῦ μάντεως, ὁ σοφὸς ὅμως οὗτος οἰωνοσκόπος ἐδικαιούτο πάντοτε ἐκ τῶν γεγονότων. Τοῦτο κατέτρωγε τὴν καρδίαν τοῦ γέροντος βασιλέως, διὸ καὶ ἐσκέ-

πτετο καθ' ἐκάστην νὰ εὕρῃ μέσον, δι' οὗ ν' ἀποδείξῃ τὸν μάντιν λανθανόμενον. Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν προσκαλεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Πέριξ αὐτοῦ ἦσαν οἱ μεγιστάνες τοῦ κράτους, πλησίον δ' αὐτοῦ γυνὴ ἀπαρμιλλοῦ καλλονῆς.

— Ἰδοῦ, μάντι, λέγει εἰς τὸν οἰωνοσκόπον, τὴν αἰχμάλωτον ταύτην ἐξέλεξα ὡς σύζυγόν μου. Τὴν ἀγαπῶ ἐμμανῶς, διότι ὠραιότεραν γυναῖκα δὲν εἶδον μέχρι τοῦδε καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν. Τώρα εἰπέ μοι πόσον χρόνον θὰ ζῆσῃ καὶ ἀπὸ ποῖαν ἀσθενεῖαν θ' ἀποθάνῃ;

Ὁ σοφὸς μάντις προσεκίνησεν ἑδαφιαίως τὸν βασιλέα, εἶτα δὲ λαβὼν τὴν κατάλευκον χεῖρα τῆς ὠραίας αἰχμαλώτου θεώρει τὰς ἐπ' αὐτῆς γραμμὰς ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Τέλος δὲ

— Ὡ βασιλίσσα, εἶπε, θ' ἀποθάνῃς ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος.

Ὁ βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα ἐγέλασε μεγαλοφώνως καὶ ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐπληξεν εἰς τὴν καρδίαν τὴν αἰχμάλωτον, ἣτις ἔπεσε κατὰ γῆς.

— Τώρα ὅμως ἐψεύσθης, σοφὲ μάντι καὶ οἰωνοσκόπε. Εἶνε τοῦτο θάνατος ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος;

Ὁ σοφὸς ὅμως προσεκίνησε πάλιν ἑδαφιαίως καὶ εἶπε·

— Οὐδέποτε, ὦ βασιλεῦ, ἀπατώσι τὰ σημεῖα τῶν θεῶν. Ἡ γυνὴ αὕτη ἀπέθανεν ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος... ἐκ τῆς ἰδικῆς σου ἀσθενείας τοῦ γήρατος,

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ συνήθεις ἄνθρωποι εἶνε τὰ μηδενικά τὰ προστιθέμενα εἰς τὰς μονάδας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

Δὲν εἶνε ποσῶς βλάξῃ ὁ γνωρίζων νὰ κρύπτῃ τὴν βλακίαν του.

Οὐδὲν ὑπάρχει ἐρριζωμένον βαθύτερον τῆς ἐπιπολαιότητος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἡ κεφαλή, φαίνεται, εἶνε ὅλως διόλου ἐπουσιῶδες πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρωπον· διότι ἐνῶ οἱ ἔχοντες καλὸν στόμαχον ἢ κακοὺς πνεύμονας θνήσκουσι πρόωρος, πλῆθος «κακῶν κεφαλῶν» φθάνουσιν εἰς βαθὺ γῆρας.

Ὅ,τι δὲν δύνασαι νὰ μεταβάλῃς ἄφες ὡς ἔχει καὶ προσαρμόσθητι πρὸς αὐτὸ σκεπτόμενος ὅτι οὕτω πρέπει νὰ ἔχῃ. Οὐδὲν ἀνοητότερον τοῦ νὰ ἐπιθυμῶσιν οἱ ἄνθρωποι πράγματα ἀνέφικτα. Συχνὰ ἀκούωμεν ἐν καιρῷ βροχῶν ἢ ἀνέμων «Ἄχ, καὶ νὰ ἦτον ὠραῖος καιρὸς!» Ναί, τὸν